

Ús i abús dels possessius

Sovint, per influència d'altres llengües, fem els possessius de manera abusiva. Com a indicació general, cal que en restringim l'ús als casos en què siguin estrictament necessaris.

Ben sovint, els possessius resulten redundants, per la qual cosa en podem prescindir sense la necessitat de substituir-los per cap altra paraula o de canviar l'estructura de la frase:

Sí: *El president va allargar la mà al ministre.*

No: *El president va allargar la seva mà al ministre.*

(generalment, en prescindirem quan acompanyin parts del cos)

Sí: *Els veïns més afectats pel soroll són una parella i la filla.*

No: *Els veïns més afectats pel soroll són una parella i la seva filla.*

(també hi farem atenció quan acompanyin parentius)

Sí: *El director va mostrar la disconformitat amb el projecte.*

No: *El director va mostrar la seva disconformitat amb el projecte.*

(hi ha casos en què la informació que aporten és sobreentesa)

De vegades, no en podem prescindir directament i caldrà fer girs a la frase per cercar estructures més genuïnes:

Sí: *Els liberals van criticar el ministre per la reacció que va tenir a la sentència.*

No: *Els liberals van criticar el ministre per la seva reacció a la sentència.*

(sempre serà preferible optar per un verb)

Sí: *El regidor fa afirmar que l'oposició només vol "prendre el seu lloc al consistori".*

No: *El regidor fa afirmar que l'oposició només vol "prendre-li el lloc al consistori".*

Sí: *La comissió es va ocupar de l'edifici i en va pagar la remodelació.*

No: *La comissió es va ocupar de l'edifici i va pagar la seva remodelació.*

(sovint podem substituir el possessiu per un pronom feble)